

Soạn bài Thơ Hai-kur của Ba-sô Văn 10 tập 1 trang 157**Soạn Câu 1 trang 157 SGK Ngữ Văn 10 tập 1****Bài thơ 1:**

Nỗi nhớ về Ê-đô (Ê-đô là To-ky-o ngày nay):

- Mười mùa sương xa quên, mười năm đặng đặng nhà thơ sông ở E- đô
- Mười mùa sương gợi sự thương nhớ của người xa quê
- Tình yêu quê hương đất nước hòa quyện với nhau

Bài thơ 2:

Kyoto nơi Ba-sô sống thời trẻ (1666- 1672), ông chuyển đến Ê-đô

- Hai mươi năm sau trở lại Kyoto nghe tiếng chim đỗ quyên hót cho Ba-sô cảm hứng sáng tác bài thơ
  - Bài thơ gợi sự hoài cảm qua tiếng chim đỗ quyên, chim báo mùa, gợi lên kỉ niệm tuổi trẻ
  - Đó là tiếng lòng da diết xen lẫn buồn, vui mơ hồ về thời xa xăm
- Thơ của Ba-sô mang lại những ấn tượng đầy lãng mạn, gợi lên nỗi nhớ, hoài cảm

Soạn Câu 2 trang 157 sách giáo khoa Ngữ Văn lớp 10 tập 1**Bài thơ 3:**

Một mớ tóc bạc di vật còn lại của mẹ, cầm trên tay Ba- sô rung rung dòng lệ chảy

- + Lòng thương cảm, xót xa, trống trải khi mẹ không còn
  - + Hình ảnh “làn sương thu” mơ hồ gợi nỗi buồn trống trải bởi công sinh thành, dưỡng dục
- Tình mẫu tử khiến người đọc cảm động

Bài thơ 4:

Bài thơ trong hoàn cảnh đặc biệt: Ba-sô kể chuyện từng đi ngang qua cánh rừng ông bỗng nghe thấy tiếng vượn hú, tiếng kêu ấy gợi lên tiếng khóc của em bé bỏ rơi trong rừng

- Bài thơ gợi nhắc lại những năm tháng đau thương của nước Nhật: những năm mất mùa, đói kém, có những nhà không nuôi nổi con phải bỏ con vào rừng
- Âm thanh tiếng vượn gợi nhớ tới những tiếng khóc, nỗi buồn đau của con người.
- Gió mùa thu cũng gợi lên nhiều nỗi đau thương, sự mơ hồ, mờ ảo của bài thơ, điều đó gợi ra sự đồng cảm của người đọc

Soạn SGK Ngữ Văn lớp 10 tập 1 Câu 3 trang 157

Bài thơ này Ba-sô sáng tác khi đi du hành ngang qua rừng thấy kỉ nhỏ run lên trong cơn mưa mùa đông

- Nhà thơ mong muốn có chủ khi thềm ước có một chiếc áo to để che mưa, che lạnh.
  - Hình ảnh chú khỉ đơn độc gợi lên hình ảnh người nông dân Nhật Bản, những em bé nghèo đang co ro trong cơn lạnh
- Bài thơ là tình yêu thương, yêu thương sâu sắc nhà thơ đối với kiếp người nghèo khổ.

Soạn Câu 4 trang 157 SGK Ngữ Văn 10 tập 1

- Bài thơ miêu tả cảnh mùa xuân, mùa hoa anh đào nở.

Tác giả liên tưởng cánh hoa đào phớt hồng, mỏng manh như giấy, lá tả bay, rụng xuống hồ và làm mặt nước gợn sóng

- Hình ảnh đẹp để chứa đựng triết lí sâu sắc : sự tương giao mọi vật trong vũ trụ, mọi vật trong thế giới tác động qua lại lẫn nhau, không thể tồn tại độc lập

Về bài 7:

- Sự im lặng huyền diệu, trong cảnh u tịch có tiếng ve ngâm như thấm sâu vào đá

- Một liên tưởng độc đáo, không hề thậm xưng bởi cảnh u huyền đó là có thực và con người chìm vào thế giới suy tưởng của bản thân.

Soạn SGK Ngữ Văn lớp 10 tập 1 Câu 5 trang 157

Khát vọng sống, khát vọng được lãng du của Ba-sô được thể hiện trong bài 8

- Trước cái chết, Ba- sô không hề bi lụy

+ Cuộc đời Ba-sô đã lang thang, phiêu bạt mọi nơi

+ Khi sắp từ giã cõi đời ông vẫn là người mang tâm hồn lãng du

+ Gọi tâm hồn Ba-sô lang thang trên những cánh đồng hoang vu.

→ Bài thơ giống như tâm nguyện của tác giả muốn được phiêu du

Soạn Câu 4 SGK Ngữ Văn 10 tập 1 trang 157

Quý ngữ và cảm thức thẩm mỹ về cái vắng lặng, đơn sơ, u huyền

- Quý ngữ chính là “cánh hoa đào” gợi lên:

+ Mùa xuân tươi đẹp

+ Cảm thức thẩm mỹ đơn sơ của bài thơ hai- cư này chính là triết lí sâu sắc rút ra được bức tranh mùa xuân tươi đẹp

- Bài thơ 7 quý ngữ “tiếng ve ngâm”: âm thanh vang vọng mùa hè, cảm thức thẩm mỹ nằm trong sự u huyền, tịch mịch nhưng cũng gợi sự thẩm thấu vào kẽ lá

- Quý ngữ bài 8: “những cái đồng hoang vu”, những cánh đồng hiện lên giấc mơ tuổi già xế bóng, khi tiếng chim kêu đã như gợi lên mùa thu hiu quạnh, cảm thức ẩn sâu trong sự vắng lặng đó.